

[Glistrup]

der var hans forpligtelser. Det er jo noget, som flertallet herinde i denne sal i den sidste snes år har forsyndet sig ganske groft imod. Vi skal igen op til den top, hvorfra vi er sunket, men der er et godt stykke vej, til vi kommer derop.

Hvis vi skulle leve op til det mål med det forslag, vi behandler i dag, så skulle vores forslag gå ud på, at hele den lovgivning, som folketetinget vedtog herinde i april måned, blev ophævet. Men vi havde respekt for de tankegange, som er fremført her i dag af hr. Melchior og hr. Schak Nielsen, at når folketetinget har vedtaget en lov, så er der ikke megen fornuft i uden mellemkommende folketingsvalg, uden at der er ganske særlige grunde, et halvt års tid efter at komme og foreslå loven som helhed ophævet. Derfor har vi indskrænket os i forhold til det, der egentlig ville være fremskridtsintentionerne. Derfor har vi nøjedes med at foreslå én af de 14 paragraffer i loven ophævet. Der kan godt være en rimelig grund til at forvente, at man vil gå med til, at den paragraf, der i hvert tilfælde er den svageste af de 14, bliver ophævet, selv om man altså mener, at de 13 andre paragraffer skulle være fornuftige, hvad fremskridtspartiet ikke gør.

De, der har tilhørt folketingsflertallet, f. eks. hr. Johan Philipsen og hr. Ole Henriksen, vaskede deres hænder i skøn fordragelighed med hinanden og sagde: ja men det er jo ikke folketetinget, der har fundet på dette med m/k-mærket, og derfor er der ingen grund til at skælde ud på folketetinget. Det er ikke nogen rimelig måde at argumentere på. Folk ude i landet er blevet tvunget ind i dette m/k-væsen på grund af den fjollede regel, som folketetinget har vedtaget. Det er folketetinget, der er bagmand, og det er bagmændene man skal ramme. Derfor er der ikke nogen som helst rimelig grund til for hr. Johan Philipsen og hr. Ole Henriksen-koalitionen at hævde, at det er ikke noget, folketetinget kan gøre for, og derfor vil man ikke have med det at gøre. Specielt med den måde, arbejdsministeren efter lovens vedtagelse i svaret her i folketetinget den 21. juni i år udnytter denne lovregel, er det således, at folketetinget har tvunget folk ud i dette væsen. Hvis hr. Johan Philipsen og hr. Ole Henriksen ikke mener, at dette er rigtigt, ja, så kan man jo bare give folk deres frihed og så se, hvor mange der fortsat vil avertere med m/k.

Arbejdsministerens argument var jo, at når den offentlige sektor ikke havde haft vanskeligheder, så kunne den private sektor nok også klare det. Jeg synes nok, man må sige, at den offentlige sektor har haft en hel del vanskeligheder, og der er absolut ikke nogen grund til at slutte fra den offentlige sektor, som har ødelagt dette land totalt igennem de sidste 6-7 år, og sige: hvad der har kunnet gå hos os, skal det private erhvervsliv også køre rundt med. Tværtimod synes jeg, erfaringerne går lige præcis i den modsatte retning.

Til de øvrige argumenter fulgte der et nyt fra fru Inge Fischer Møller, der troligt blev fulgt op af hr. Palle Simonsen og hr. Jørgen Jensen. Fra disses side mener man, at man skal gennemføre, eventuelt via folketingets udvalg for forretningsordenen, yderligere censurkrav over for oppositionens grundlovssikrede rettigheder. Det var det, som fru Inge Fischer Møller, hr. Palle Simonsen og hr. Jørgen Jensen stod og gjorde sig til talsmænd for – undskyld: talsmænd og talskvinde – heroppe fra denne talerstol, at man simpelt hen skulle bryde ind i, hvad Danmarks Riges Grundlov ganske klart tilsikrer enhver, der er valgt til folketetinget, at gøre. Man ønskede, at udvalget for forretningsordenen begyndte på en eller anden måde at undergrave sådan nogle rettigheder.

Hvad er det, Danmarks Riges Grundlov tilsikrer oppositionen herinde? Ja, det er Hiort-Lorenzens gamle krav fra stænderforsamlingerne: »Tal dansk, din hund!« Derfor har vi fuldstændig ret til at udtrykke os på et karsk og forståeligt dansk. Jeg skal garantere for, at der ikke er mange lovtitler i de lovforslag, der er kommet, hverken fra fru Inge Fischer Møllers regering eller fra anden side, som i den grad kan forstås umiddelbart ude over Danmark på samme måde, som denne lovtitel kan forstås. Der er ikke nogen som helst rimelig grund til at sige, at det er den type lovtitler, der skal afskaffes. Det ville vær bedre overensstemmende med folketingets værdighed, hvis man sagde, at det var de andre lovtitler, der skulle afskaffes. De andre, som i deres akademiker- og juristhøvmød kan tale et sprog, som den almindelige befolkning ude i landet ikke fatter noget som helst af. Nej, dette bør danne skole.

Ethvert folketingsmedlem har sin grundlovssikrede ret til at forme sine tanker i sit